

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศดังนั้นทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับการพัฒนาประเทศคือมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนบริหารราชการแผ่นดินรวมถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดสรุปเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

๑.๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ คือแม่บทหลักที่เป็นกรอบชี้้นำการกำหนดนโยบายและแผนต่างๆ สำหรับการพัฒนาประเทศ การบริหารราชการ การจัดสรรงบประมาณ และการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาของภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของประเทศและประชาชน

หลักการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

- ๑.๑) การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดเป้าหมายในระยะยาว และมีการพิจารณาทบทวนทุก ๕ ปี หรือเมื่อมีสถานการณ์กระทบต่อเป้าประสงค์หลักตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นนัยสำคัญ
- ๑.๒) สร้างกลไกและกระบวนการในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่เป็นที่ยอมรับของประชาชนและสะท้อนความต้องการของประเทศอย่างแท้จริง
- ๑.๓) เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการยอมรับและใช้เป็นแนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์หลักร่วมกัน
- ๑.๔) ให้มีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มี ๖ ด้าน ดังนี้

- ๑.๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ๑.๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ๑.๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ๑.๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ๑.๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๑.๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขันคุณภาพ การศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้ (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและ (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยืดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ぬสิ้นแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดกาทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนาการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาพัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงานสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัลพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕) การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกัน

เป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต /วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

๓) พัฒนาคุณภาพครู ทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อ

รองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างที่ยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัยโดย

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพมุ่งเน้นการเพิ่มผลิต

ภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๒) การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปกค้ำกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรโดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร

สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการนำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ ทรัพยากรและบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและ
การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่
ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมาย
ภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง
ด้านสาธารณสุขโภชนาการระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและ
ระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้าง
ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
ของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)
สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งปรับลดกระบวนการด้าน
อำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่าง
แท้จริง

๓) การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้
นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ
พิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ
ประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวก
ด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ

โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน
นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่
ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้ค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ
อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ
และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดิน
เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราที่กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่
เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการนำเพื่อให้เกิดความ
ยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรนำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ
นำในระดับพื้นที่เช่นคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้นำใช้น้ำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลด
ความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชน
บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าใน
อนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพ
อนามัยของประชาชน

๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้

แล้วที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและ
ค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๓) การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการที่สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริการเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดนการเคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับการป้องกันนำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑) การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่นข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓.๑) แผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ (ฉบับทบทวน)

๑. ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Position)

๑. เป็นผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
๓. เป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทนที่สำคัญ
๔. เป็นแหล่งอารยธรรมหอมและท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
๕. เป็นประตูีสานพัฒนาระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาค

๒. วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ ท่องเที่ยวอารยธรรมหอม การค้าชายแดนและ Logistic”

๓. พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิเพื่อการส่งออก
๒. ส่งเสริมและพัฒนากการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อและกระบือและแปรรูปเชิงคุณภาพ
๔. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
๖. ส่งเสริมระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาค

๔. เป้าประสงค์รวม (Goal)

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัดเพิ่มสูงขึ้น
๒. ผลิตภาพและคุณภาพผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพิ่มสูงขึ้น
๓. ผลิตภัณฑ์โคเนื้อและกระบือ คุณภาพได้รับการยอมรับจากตลาด
๔. ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับอาเซียน
๕. แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมหอมได้รับความสนใจจากตลาดการท่องเที่ยว
๖. มีระบบ Logistic ที่ได้มาตรฐานสามารถรองรับการขนส่งและการกระจายสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก
๒. ยกระดับการบริหารนครชัยบุรีรินทร์ ด้านการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ และการค้าชายแดน
๓. พัฒนาระบบ Logistic สู่อีสานและอาเซียน

๖. กลยุทธ์ (Strategy)

๑. การพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
 - ๑) ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปข้าวหอมมะลิให้ได้มาตรฐาน
 - ๒) เพิ่มศักยภาพการผลิตมันสำปะหลังเพื่อผลิตอาหารและพลังงานทดแทน
 - ๓) ส่งเสริมและพัฒนากการผลิต การแปรรูปและการตลาดโคเนื้อและกระบือ คุณภาพสูง
๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพ
 - ๑) เสริมสร้างองค์ความรู้ผลิตภัณฑ์ใหม่สู่การแข่งขัน

- ๒) ยกย่องระดับกระบวนการผลิตและการแปรรูปใหม่ให้ได้มาตรฐาน
- ๓) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด
๓. การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และการท่องเที่ยวในรูปแบบ อื่นๆรูปแบบ
- ๑) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและยกระดับให้ได้มาตรฐาน
 - ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
 - ๓) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
 - ๔) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์
 - ๕) การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๔. การพัฒนาการค้าชายแดน
- ๑) การพัฒนาการค้าชายแดน ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - ๒) การพัฒนาการค้าชายแดน ด้านสินค้าและบริการ
 - ๓) การพัฒนาการค้าชายแดน ด้านบุคลากร
 - ๔) การพัฒนาการค้าชายแดน ด้านระเบียบและกฎหมาย
๕. การพัฒนาระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- ๑) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งในกลุ่มจังหวัดและไปสู่ภูมิภาคอินโดจีน
 - ๒) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและกฎระเบียบที่สนับสนุนระบบ Logistic การค้าและการลงทุน
 - ๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการ SMEs ด้าน Logistic การค้าและการลงทุน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
 - ๔) พัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศด้าน Logistic การค้าและการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

๑.๓.๒) แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเป็นสุข”

๒. พันธกิจ (Mission)

สร้างรายได้ให้แก่ราษฎร โดยการพัฒนาอาชีพทางการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง การยกระดับสินค้าชุมชนเพื่อเพิ่มมูลค่าการจำหน่าย การส่งเสริมทางการท่องเที่ยว การช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการประกอบอาชีพ การศึกษา การสาธารณสุข การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาความสงบเรียบร้อย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ในการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้น

๓. เป้าประสงค์รวม

๑. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๒. คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี ๒๕๖๐
๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีส่วนร่วมสู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. ประชาสังคมมีความมั่นคงและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การบริหารจัดการ มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล

๔. ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา (KPI/Targets)

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางอารยธรรมขอม”

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย”

เป้าประสงค์

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา
๒. ผู้นำด้านสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา
๓. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา (คน)
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการท่องเที่ยว
๕. จำนวน อปท. ที่ร่วมจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
๖. จำนวนประชาชนที่มารับบริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)
๗. ร้อยละที่ลดลงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยพื้นที่ (ไร่)
๘. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหม (ล้าน)
๙. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด (แห่ง)
๑๐. จำนวนกลุ่มผู้ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ไว้ใช้เอง/จำหน่าย
๑๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการจัดการ

คุณภาพ

๑๒. ร้อยละเกษตรกรที่ผ่านมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในระดับสากล
๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๑๔. จำนวนแหล่งน้ำ/พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น (แห่ง)
๑๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๖. เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)
๑๗. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
๑๘. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของฟาร์มปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ
๑๙. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของบ่อแก๊สชีวภาพในเกษตรกรรายย่อย
๒๐. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๗. พัฒนาและส่งเสริมกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยว
๘. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๙. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๑๐. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๑๑. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
๑๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๑๓. พัฒนานาองค์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
๑๔. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
๑๕. ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
๑๖. การบริหารจัดการทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ “ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต”

“คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี ๒๕๖๐”

เป้าประสงค์

๑. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๓. สังคมร่มเย็น ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี ธรรมภิบาล (PMQA) รักษาอัตลักษณ์ (วัฒนธรรม)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและผ่านเกณฑ์เป็นครัวเรือนอบอุ่น
๓. จำนวนประชากรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
๔. ร้อยละของราษฎรได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรม และสามารถทำให้เกิดการจ้างงาน
๕. มีการเชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมขนส่งระหว่างชุมชนให้มีความปลอดภัยมากขึ้น (สาย)
๖. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๗. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ QA
๘. ร้อยละของการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
๙. โรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น
๑๐. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ
๑๒. ระดับความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
๑๓. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ
๑๔. ผู้ว่างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถานประกอบการและมีอาชีพสร้างรายได้ (รายได้)
๑๕. ส่งเสริมและสร้างแนวทางพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย
๑๖. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๑๗. ร้อยละของอำเภอสุขภาพดีวิถีไทย
๑๘. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน
๑๙. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์

๒๐. ร้อยละของชุมชนที่พัฒนาตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๒๑. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
๒๒. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
๒๓. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรมแก่ชุมชน
๒๔. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา
๒๕. มีการส่งเสริมงานวิจัยด้านสังคมคนบุรีรัมย์

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๓. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๔. พัฒนาสังคมโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดความสงบสุขและร่มเย็น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์โดดเด่นของประเทศ
๔. เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ ในทุกพื้นที่
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ
๓. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๔. ระดับความสำเร็จของการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติที่ยั่งยืน
๕. ระดับความสำเร็จของการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ
๖. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ
๗. ร้อยละของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ร้อยละของการมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ
๑๑. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำและในผืนป่า
๑๒. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการ
๑๔. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
๑๕. จำนวนแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึก
๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๔. ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

เป้าประสงค์

๑. สังคมปลอดภัยเสถียร
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. การจัดการแผนความมั่นคง ภายใต้ความเข้มแข็งผสมกลมกลืนและความหลากหลาย

ทางวัฒนธรรม

๔. การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด
๕. การบูรณาการจัดระเบียบสังคม
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุทางถนน
๗. การป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๘. การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ภายใต้ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งแลพัฒนาพลังมวลชนอาสาชยะเสถียร
๒. ร้อยละของหมู่บ้านชายแดนเข้มแข็ง
๓. ร้อยละของการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม
๔. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาจุดตรวจจุดสกัดกั้นยาเสพติด
๕. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเครือข่ายข่าวภาคประชาชน
๖. ร้อยละของเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้น
๗. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ยั่งยืน
๘. ร้อยละของความสำเร็จในกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๙. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยาเสพติด

๑๐. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน
๑๑. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
๑๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุดรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน
๑๔. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรรักษาความสงบเรียบร้อย
๑๕. ร้อยละของเครือข่ายอำนวยความเป็นธรรมที่เพิ่มขึ้น
๑๖. ระดับความสำเร็จในการจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายภาคประชาชนเพื่อความมั่นคง
๑๗. ระดับความสำเร็จในการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายยุติธรรมชุมชน
๑๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของศูนย์เครือข่ายยุติธรรมชุมชน
๑๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเครือข่ายคุมประพฤติ
๒๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
๒๒. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๒๓. ระดับความสำเร็จรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด

๒๔. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาระบบสมานฉันท์หมู่บ้าน

๒๕. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด

๒๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

๒๗. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๒๘. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒๙. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๓๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเครือข่ายเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๓. ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

๓๔. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ

๓๕. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังภัยสุขภาพ

๓๖. ระดับความสำเร็จในการร่วม

๓๗. ระดับความสำเร็จในการประชาสัมพันธ์ความรู้แก่ประชาชน

๓๘. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพได้การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

๑. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังงานมวลชนเอาชนะยาเสพติด

๒. จัดให้มีการป้องกัน ปรามปรามและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างยั่งยืน

๓. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้สังคมปลอดยาเสพติด

๔. การป้องกันและปรามปรามอาชญากรรม

๕. พัฒนาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. พัฒนาระบบเครือข่ายภาคประชาชน

๗. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน

๘. พัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน

๙. สนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๑๐. รักษาความมั่นคงภายในจังหวัด

๑๑. ส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด

๑๒. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

๑๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๑๔. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการลดอุบัติเหตุทางถนน

๑๕. ป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ

๑๖. การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

“การบริหารจัดการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล”

เป้าประสงค์

๑. คุณภาพของระบบวางแผน

๒. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ

๓. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ประเด็น ยุทธศาสตร์ของจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. มีแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. มีการจัดกิจกรรมสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาจังหวัด เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณทุกปี
๓. มีแผนที่สำคัญจำเป็น ได้แก่ แผนหลัก แผนทรัพยากรมนุษย์ แผนยุทธศาสตร์ด้านการเงิน/การพึ่งพาตนเองได้รายได้และแผนพันธกิจ (แผน)
๔. มีการประเมินครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน ๑๑
๕. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)
๖. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล
๓. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

๑.๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรมและมีความสุข และมีสุขภาวะที่ดี
๒. การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
๓. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
๔. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
๕. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๖. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
๗. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
๘. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
๙. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
๑๐. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๓. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๔. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน
๗. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์ (Strategy)

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนา ศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน
 ๔. ส่งเสริมและบูรณาการ การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แบบองค์รวม
 ๕. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๖. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะและมีพละทานามัยที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน
 ๗. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 ๘. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน
 ๙. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ
 ๑๐. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP)
 ๑๑. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันปราบปราม ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
 ๑๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ
 ๑๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๑๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๑๗. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน
๓. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๔. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๕. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
๗. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
๘. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์
จปฐ.
๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะด้านอาชีพต่างๆ
๑๐. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายใน
จังหวัด

๑๒. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหายาอาชญากรรม
๑๓. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๔. ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลได้รับการจัดการมีจำนวนลดลง
๑๕. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ พื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๖. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๗. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ “การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา”

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
๒. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
๔. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๖. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการศึกษาสู่กีฬามาตรฐานโลก

กลยุทธ์ (Strategy)

๑. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
๖. อนุรักษ์ พื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๗. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๘. ส่งเสริมและประสานสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆเพื่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ
๙. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
๑๐. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการศึกษาสู่การพัฒนาอาชีพ
 ๑๑. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา
๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๗. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการท่องเที่ยว

๘. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว
อย่างต่อเนื่อง

๙. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

๑๐. ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้น

๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

๑๒. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๓. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

กลยุทธ์ (Strategy)

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพและเกษตรปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ
๓. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร
๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
๗. ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก
๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง
๙. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๑๐. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร
๑๑. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
๑๒. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์อินทรีย์ชีวภาพและเกษตรปลอดภัย
๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์เกษตรชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย
 ๓. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการ
 ๔. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
 ๕. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
 ๖. ร้อยละของการลดปริมาณการใช้สารเคมี
 ๗. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า

๘. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
๙. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๑๐. ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น
๑๑. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๑๒. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ (Strategy)

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
๕. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด (KPI)

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้องและทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล
๘. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมองค์กรให้ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและการประพฤติมิชอบ

๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน

ได้กำหนดวิสัยทัศน์(Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กที่มีประชากรส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ไม่หนาแน่นและสงบสุขประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก โดยใช้แนวทางเกษตรอินทรีย์

พันธกิจ

๑. ปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์
๕. จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๖. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. มีระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาอย่างทั่วถึงทั้งปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๔. เพื่อพัฒนาส่งเสริมการเกษตร
๕. เพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๖. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดนได้กำหนดนโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดนไว้ดังนี้

๒.๑. วิสัยทัศน์(Vision)

“หนองโดนเมืองน่าอยู่ คู่แหล่งวัฒนธรรม เลิศล้ำเกษตรอินทรีย์ และส่งเสริมการท่องเที่ยว”

๒.๒. ประเด็นยุทธศาสตร์(Strategic Issues)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓. เป้าประสงค์ (Goals)

๑. มีระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน
๒. ประชาชนมีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๔. ประชาชนมีความสุข และมีสถาบันครอบครัวที่อบอุ่น
๕. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ทุกช่วงวัย และมีความรู้คุณธรรม จริยธรรม
๖. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชน เล่นกีฬาเพื่อห่างไกลยาเสพติด
๗. มีการสืบสานศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๘. ส่งเสริมกระบวนการ การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมเกิดชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน
๙. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสังคมมีความสงบเรียบร้อย

๑๐. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน
 ๑๑. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม
 ๑๒. เกษตรกรมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๑๓. มีชุมชนต้นแบบในการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืนจากรุ่นสู่รุ่น
๑๔. บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
๑๕. ประชาชนผู้มารับบริการมีความพึงพอใจในการให้บริการ
๑๖. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๒.๔. ตัวชี้วัด (KPI)

๑. ร้อยละของระบบสาธารณสุขอำเภอและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการพัฒนาและได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละของไฟฟ้าสาธารณะที่ได้รับการซ่อมบำรุงให้ใช้งานได้ปกติและมีการติดตั้งเพิ่ม
๓. ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ
๔. ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการดูแลรักษาที่สาธารณะประโยชน์
 ๕. ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพอนามัยที่ดี
 ๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนางานด้านสาธารณสุขมูลฐาน
๗. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการขยะในหมู่บ้าน
 ๘. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
 ๙. ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ
๑๐. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการสวัสดิการสังคม
๑๑. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความยากจนในตำบลหนองโดน
 ๑๒. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน
 ๑๓. ระดับความสุขของประชาชนหลังจากที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแล้ว
 ๑๔. ระดับความสำเร็จของการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ
๑๕. ระดับความสำเร็จในคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๑๖. ระดับความสำเร็จของพัฒนาการของเด็กก่อนปฐมวัย
 ๑๗. ร้อยละของประชาชน เยาวชน ที่ได้รับการศึกษาที่สูงกว่าภาคบังคับ
๑๘. ร้อยละของงบประมาณที่ได้ใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านอาหารกลางวันและอาหารเสริมนม
๑๙. ระดับความสำเร็จในการอุดหนุนงบประมาณให้กับสถานศึกษาในเขตบริการ
๒๐. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน
๒๑. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๒๒. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม
๒๓. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๒๔. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริม กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมเกิดชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน
 ๒๕. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมประชุมประชาคมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
๒๖. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มาขอรับบริการ
๒๗. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมความสงบเรียบร้อยภายในท้องถิ่น
๒๘. ร้อยละของประชาชนที่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้ง
๒๙. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมการปกครองในระบบประชาธิปไตย และเชิดชู สถาบันชาติ

ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๓๐. ร้อยละของประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ

๓๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้ประชาชนดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๓๒. ระดับความสำเร็จในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในท้องถิ่น

๓๓. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมการรักษาความสะอาดภายในท้องถิ่น

๓๔. ร้อยละของหมู่บ้านที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์

๓๕. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในท้องถิ่น .

๓๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓๗. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓๘. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ

๓๙. ร้อยละของหมู่บ้านที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากร

๔๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนา ปรับปรุง อาคาร และสถานที่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการ

๔๒. ระดับความสำเร็จในการจัดหาวัสดุ - ครุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

๔๓. ระดับความสำเร็จของงานที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๕. ค่าเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ของตัวชี้วัดทุกแผนงาน/โครงการ

๒.๖. กลยุทธ์ (Strategy)

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมและด้านแหล่งน้ำ

๒. ซ่อมบำรุงและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ

๓. การจัดทำผังเมืองและการดูแลรักษาที่สาธารณะประโยชน์ ๑

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี

๕. ส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้กับประชาชน

๖. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับ กลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการ คนชราและผู้ด้อยโอกาส

๗. การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ

๘. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในเขตบริการ

๙. ส่งเสริมศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๑๐. ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

๑๑. ส่งเสริมกระบวนการ การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๒. ส่งเสริมความสงบเรียบร้อยและการบริการประชาชนในท้องถิ่น

๑๓. ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและเชิดชู สถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

๑๔. ส่งเสริม ดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๑๕. ส่งเสริมการรักษาความสะอาดและเพิ่มพื้นที่สีเขียวในท้องถิ่น

๑๖. พัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์

๑๗. ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑๘. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ

๑๙. พัฒนา ปรับปรุง อาคารสถานที่ และการจัดหาวัสดุ - ครุภัณฑ์

๒๐. การพัฒนาบุคลากร

๒๑. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน เกิดจากการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลหนองโดนที่นำไปสู่ผลสำเร็จของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดนได้อย่างเป็นรูปธรรม อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

สรุปสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน มีจุดแข็งและ โอกาส ดังนี้

- ๑) มีพื้นที่เหมาะแก่การทำการเกษตร
- ๒) มีการคมนาคมขนส่ง ที่พร้อมใช้งาน มีการเดินทางที่สะดวกมากขึ้น
- ๓) มีสินค้าจากปัญญาท้องถิ่น เช่น การทอผ้าไหม เครื่องจักรสาร ฯลฯ
 - ๔) ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีผลผลิตทางการเกษตรสูง
 - ๕) ประชาชนมีความขยัน ในการประกอบอาชีพ
 - ๖) มีการส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๗) ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน ต้องการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ทำให้ง่ายในการขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม
 - ๘) ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญในกระบวนการมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของอบต.
 - ๙) มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

ดังนั้น ด้วยปัจจัยต่างๆ ที่เอื้ออำนวยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดนจึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลหนองโดนคือ

หนองโดนเมืองน่าอยู่คู่แหล่งวัฒนธรรม เลิศล้ำเกษตรอินทรีย์ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนบริหารราชการแผ่นดินรวมถึง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนจังหวัดบุรีรัมย์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ กรอบและทิศทางการพัฒนาก็มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมทั้งหมด

๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน รายละเอียด

ตาม ตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปีงบประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

จุดแข็ง (Strength – S)	จุดอ่อน (Weakness – W)
<p>๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑) ถนน คสล. ในหมู่บ้านมีสภาพที่ดีพร้อมใช้งานครอบคลุมทุกหมู่บ้าน</p> <p>๒) มีระบบน้ำประปา ๔ แห่ง ที่ได้มาตรฐาน</p>	<p>๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑) ยังมีถนนหลายสายที่เป็นถนนดินลูกรังในช่วงฤดูฝน การคมนาคมไม่สะดวก</p> <p>๒) เป็นพื้นที่ประสบภัยแล้งซ้ำซาก จึงทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภคและน้ำใช้ในการเกษตร</p>
<p>๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>๑) มีสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครอบคลุมทุกพื้นที่</p> <p>๒) มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตบริการ</p> <p>๓) มีศูนย์สุขภาพชุมชน</p> <p>๔) มีการส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน</p> <p>๕) มีแหล่งน้ำที่ใช้ทางการเกษตรครอบคลุมทุกพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การทำเกษตร</p> <p>๖) มีงบประมาณเพื่อส่งเสริม สนับสนุน ประชาชนในพื้นที่ให้มีอาชีพเพื่อสร้างรายได้ตลอดทั้งปี</p>	<p>๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>๑) เด็กและเยาวชนยังขาดความสนใจในการศึกษา</p> <p>๒) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะศึกษาต่อ</p> <p>๓) ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๔) ปริมาณน้ำในการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพราะเป็นพื้นที่นอกเขตชลประทานต้องอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ซึ่งปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ปริมาณน้ำฝนมีน้อยมาก แหล่งน้ำตามธรรมชาติแห้งขอด ประชาชนประสบปัญหาภัยแล้ง</p>
<p>๓. ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑) มีกลุ่มสัจจะออมทรัพย์</p> <p>๒) มีกลุ่มอาชีพ</p> <p>๓) ประชาชนส่วนใหญ่มีพื้นเป็นของตนเองเพื่อใช้ทำการเกษตรกรรม</p>	<p>๓. ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑) การรวมกลุ่มของประชาชนยังไม่เข้มแข็งพอ</p> <p>๒) เกษตรกรยังไม่มีช่องทางที่จะกระจายสินค้าเพื่อจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้ได้ราคาที่ยุติธรรมและสูงขึ้น</p> <p>๓) ถูกพ่อค้าคนกลางกดราคामผลผลิตทางการเกษตร</p>
<p>๔. ด้านบุคลากร</p> <p>๑) ผู้บริหารท้องถิ่นผู้นำชุมชนผู้ปกครองและประชาชนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น อย่างแท้จริง</p> <p>๒) มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น</p> <p>๓) บุคลากรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีศักยภาพในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>๔. ด้านบุคลากร</p> <p>๑) ขาดบุคลากร ที่มีความชำนาญงานเฉพาะตำแหน่ง มาปฏิบัติหน้าที่ เช่น เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข</p> <p>เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อมาช่วยในการกระจายและนำเสนอสินค้าในชุมชนหรือผลผลิตทางการเกษตรในระดับสากล (AEC)</p>
โอกาส (Opportunity – O)	อุปสรรค (Threat – T)
<p>๑) ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน ต้องการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และเห็นผลเป็นรูปธรรมทำให้ง่ายในการขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒) ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมทำประชาคม มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของ อบต.</p>	<p>๑) การทำงานเชิงบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เช่น การออกประชาคมแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ</p> <p>๓) ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่เพื่อกักเก็บน้ำฝนไว้ให้ประชาชนได้ใช้ตลอดทั้งปี</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พบว่า มีปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน ไม่บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ

๑) ข้อจำกัดด้านกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการเพราะบางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่

๒) ความล่าช้าในการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลกลาง

๓) งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการได้ครบทุกโครงการ เนื่องจากโครงการที่ประชาชนต้องการให้แก้ไขปัญหามีมาก และบางโครงการต้องใช้งบประมาณที่สูงและเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการได้ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาตามความต้องการของประชาชน ได้ครบทุกโครงการ ทำให้ประชาชนบางคน บางกลุ่มไม่เข้าใจถึงระเบียบและขั้นตอนในการเบิกจ่ายงบประมาณ ทำให้เกิดการเข้าใจผิดและไม่พอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานส่วนตำบล อยู่บ่อยครั้งแต่อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลก็พยายามที่จะจัดปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่วางไว้ สามารถแก้ไข ปัญหาและบรรเทา ความเดือดร้อนของประชาชน ให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นในทุกด้าน

